

**РОЗВИТОК ВІТЧИЗНЯНОЇ ТЕОРІЇ І ПРАКТИКИ.
ОЦІНЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ
ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ:
ІСТОРИЧНІ АСПЕКТИ**

О. В. Мушка, к. пед. н.

Можна виділити чотири важливих аспекти, з урахуванням яких необхідно розглядати процес становлення теорії та практики оцінювання інноваційного розвитку загальноосвітнього навчального закладу

По-перше, історичне тло, на фоні якого відбувалися становлення та розвиток вітчизняної системи освіти. Вітчизняна система загальної середньої освіти, загальноосвітні навчальні заклади, про теорію та практику оцінювання інноваційного розвитку яких йдеться, тривалий час перебували під жорстким політичним та ідеологічним контролем з боку радянської держави і комуністичної партії (30-80-ті рр. ХХ ст.). Цей контроль суттєво обмежував ініціативу педагогів-новаторів і педагогічних колективів шкіл щодо широкого впровадження освітніх новацій, створював певні перепони для самоуправління навчальних закладів. У цей період отримати можливість для впровадження могли лише ті педагогічні нововведення, які відповідали панівній комуністичній ідеології. Демократизація суспільного життя й освітньої діяльності в кінці 80-х рр. ХХ ст., здобуття Україною незалежності створили сприятливі передумови для активізації інноваційної освітньої діяльності, що й зумовило швидкий розвиток відповідного теоретико-методичного забезпечення.

По-друге, ретроспективний і системний аналіз процесу становлення теорії та практики оцінювання інноваційного розвитку загальноосвітнього навчального закладу дає змогу виокремити більш загальні історико-педагогічні процеси, в межах яких він розвивався від свого зародження до сучасного стану (який можна схарактеризувати як набуття самостійної теоретичної та практичної значущості). Це розвиток вітчизняної педагогічної думки, педагогічної науки та системи освіти нашої держави, передусім середньої освіти. Важливим у цьому контексті є історичний розвиток вітчизняної теорії та

практики управління загальноосвітнім навчальним закладом, зокрема наукових засад і методик контролю й оцінювання як одних із найважливіших функціональних складників цієї діяльності, а також розвиток внутрішньошкільної методичної роботи. Нарешті, значущими для нашого дослідження є процеси історичного розвитку вітчизняної педагогічної інноватики та практики інноваційної освітньої діяльності в загальноосвітніх навчальних закладах.

По-третє, проблема історичного розвитку зазначених вище теорії та практики оцінювання є похідною від історико-педагогічної проблематики становлення теоретичних засад і практичних механізмів інноваційного розвитку загальноосвітніх навчальних закладів України.

По-четверте, у дослідженні історичного поступу теорії та практики оцінювання інноваційного розвитку загальноосвітнього навчального закладу вагомим є встановлення співвідношення між ними. Важливо окреслити характер взаємодії між становленням науково-педагогічних засад, оцінювання зазначеного процесу і практичної діяльності його суб'єктів, теоретичними та емпіричними шляхами пошуку оптимальної моделі та механізмами здійснення означеного оцінювання.